

תת"ע 7906/02/17 - מדינת ישראל נגד מירית מרים לונד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 אוקטובר 2017

תת"ע 7906-02-17 מדינת ישראל נ' מירית מרים לונד

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

מירית מרים לונד

נאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען שהנאשמת נהגה במכונית בצומת דרכים בת"א וכי בהתקרבה עם מכוניתה למעבר חציה, לא איפשרה היא עפ"י הטענה להולכת רגל שחצתה במעבר החצייה להשלים את החצייה בבטחה, וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

בישיבת הקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת במיוחס לה.

הנאשמת הודתה בכך שנהגה במקום וכן הודתה בקיום מעבר החציה במקום.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' ספיר שרביט (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת (ע.ה.1).

לאחר שבחנתי את הראייה ת/1, ולאחר שהתרשמתי ישירות מעדויות העדות, וגם נתתי את דעתי לתוכן סיכומי הצדדים, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי דין הנאשמת להרשעה לפיכך.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטרת ערכה דו"ח המכיל פרטים אשר מלמדים שתצפיתה של השוטרת היתה קרובה וטובה וכי היא היתה גם מרוכזת במתרחש.

הנאשמת בחרה לחקור את השוטרת בבית המשפט בחקירה נגדית קצרה ביותר ולמעשה בחרה הנאשמת שלא להפנות

אל השוטרת שאלות שבמהות בקשר עם פרטי האכיפה.

(כל זאת למרות שבית המשפט הסביר לנאשמת במהלך הדיון בסבלנות רבה את חשיבותה ונחיצותה של חקירה נגדית, ולמרות שמיום דיון ההקראה גם עמדו לרשות הנאשמת מספר חודשים לבחון את חומר הראיות ולהתכונן כדבעי לדיון ההוכחות).

השוטרת ציינה בדו"ח (ת/1) כי היא עמדה בתצפית במרחק של כ- 10 מטרים בסה"כ ממקום העבירה.

הנאשמת בחרה שלא להפנות אל השוטרת כל שאלה בקשר עם מיקום תצפיתה של השוטרת ולמעשה גם לא חלקה על מיקום תצפית השוטרת.

השוטרת ציינה בדו"ח (ת/1) גם את כיוון הגעתה ופנייתה של הנאשמת עם מכוניתה בצומת.

הנאשמת לא חלקה גם על נתונים אלה אשר בהם צפתה השוטרת.

השוטרת ציינה עוד בדו"ח (ת/1) כי הנאשמת פנתה ימינה בנסיעה רצופה.

הנאשמת אישרה כי רק האטה "טיפה", וגם לא חקרה או סתרה את עדות השוטרת בדבר כך שלא עצרה אלא נעה בנסיעה רצופה.

השוטרת גם ידעה לרשום בדו"ח (ת/1) כי כיוון חציית הולכת הרגל היה מצפון לדרום וכי הולכת הרגל הגיעה לכדי הפס הרביעי מתוך 12 פסים של מעבר החציה ואז נאלצה הולכת הרגל להאט את חצייתה בשל רכב הנאשמת אשר המשיך בנסיעה אגב הפרת זכות הקדימה.

הנאשמת בחרה שלא לחקור את השוטרת ושלא להפנות אליה כל שאלה גם בקשר עם הנתונים לעיל.

אף לא נסתרה בכל דרך גירסת השוטרת על כך שנשמר קשר עין רצוף על ידה וכי ברכב הנאשמת גם ישבה ילדה.

בקשר עם דבר איכות תצפיתה של השוטרת אף יצוין כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 8:32 בבוקר).

רישום תוכן תגובת הנהגת על אתר בדו"ח (ת/1) מלמד גם הוא כי השוטרת נקטה אובייקטיביות במלאכת האכיפה כלפי הנאשמת.

הנאשמת הלינה על כך שהשוטרת לא הסכימה לשמור לה על הילדה בזמן שהיא (הנאשמת) מבקשת להתרחק מהרכב בו יושבת הילדה.

הנאשמת גם הלינה על כך שהשוטרת הציעה לה תחילה להסתפק באזהרה.

בצדק הסבירה השוטרת לנאשמת בבית המשפט כי נהג או נהגת אשר מכחישים (כזכותם) כי ביצעו עבירה, אין מקום להזהירם, וכי כך גם הנחיות המשטרה לפיהן פועלת השוטרת.

הנאשמת טענה כי הולכת רגל (מסויימת) נראתה על ידה על המדרכה ולא חוצה.

אלא שהנאשמת כלל לא שאלה את השוטרת בחקירה נגדית בקשר לכך והאם בכלל מדובר באותה הולכת רגל או שמא בהולכת רגל אחרת מזו שחצתה עד הפס הרביעי.

השוטרת עשתה עלי רושם ענייני ומקצועי, ומשלא עלה בידי הנאשמת לעורר ולו ספק סביר בגירסת השוטרת, אין לי אלא לקבל את גירסת השוטרת כגירסה שלא נסתרה.

לצערי, גם בסיכומי הנאשמת לא מצאתי התייחסות רבה למהות שהובאה בפני (להבדיל מאמירות כלליות של הנאשמת בדבר צדק ובקשר עם מה שיעצו לה לדבריה עמיתיה במשרד).

לאחר כל אלה, ובהסתמך על גירסת השוטרת אשר אותה מצאתי לאור כל המנומק לעיל לאמץ, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים